

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง พิสูจน์วิชาหน้าเจ้า
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

การเรียงลำดับเหตุการณ์

ในชีวิตประจำวันเราจะต้องมีการลำดับเหตุการณ์อยู่อย่างเสมอ ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียงลำดับชีวิตประจำวัน ว่าเราจะต้องทำอะไรก่อนหลัง เรียงลำดับภาระงานหรือการบ้านที่เราจะทำ

การฝึกเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์จะช่วยในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตอย่างเป็นเหตุเป็นผล ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอีกด้วย

ขั้นตอนการเรียงลำดับเหตุการณ์

๑. อ่านจับใจความให้ทราบว่า “ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร ทำเมื่อไร”

๒. เรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลังตามลำดับ เช่น

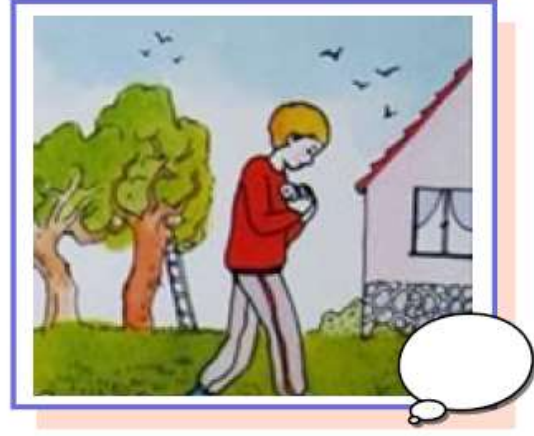
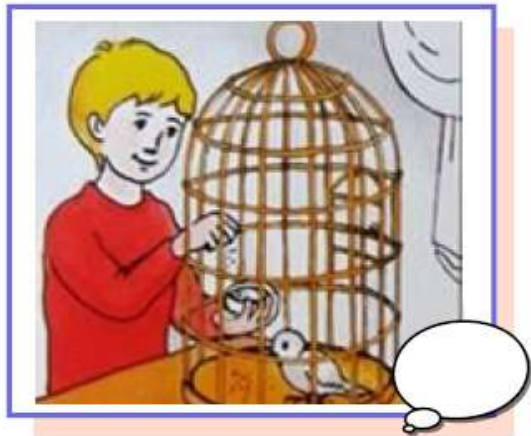
- ตอนแรก ต่อมา ตอนจบ
- ตามช่วงเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น
- ตามฤดูกาล ตามปฏิทิน ปี พ.ศ

การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องี่อ่าน

การคาดคะเนเหตุการณ์ หมายถึง การคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ที่ต้องอาศัยเหตุผลสนับสนุน

การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องี่อ่านนั้น ต้องอาศัยการอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐาน เพื่อให้เราสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญของเรื่องได้ และทำให้เราสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้อย่างสมเหตุสมผล น่าเชื่อถือ หรือมีความแม่นยำ

ตัวอย่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์และการคาดคะเนเหตุการณ์

เหตุการณ์ที่ ๑

.....

เหตุการณ์ที่ ๒

.....

เหตุการณ์ที่ ๓

.....

เหตุการณ์ที่ ๔

.....

นักเรียนคิดว่าหลังจากนี้จะเกิดเหตุการณ์อะไรต่อไป

.....

.....

วิธีคิด

๑. ให้นักเรียนดูภาพทั้ง ๔ ภาพ แล้วจินตนาการตามภาพ ว่าเหตุการณ์ใดน่าจะเกิดก่อนหลัง แล้วใส่หมายเลขเรียงลำดับภาพ ๑ ๒ ๓ และ ๔

๒. ให้เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพตามเหตุการณ์

๓. คาดคะเนเหตุการณ์โดยใช้คำถามว่า “หลังจากนี้จะเกิด.....” เหตุการณ์ในอนาคตอะไร

๔. ในการคาดคะเนเหตุการณ์ควรแสดงเหตุผล ว่า “ทำไม หรือ เพราะเหตุใด” ประกอบ

บทอ่าน เรื่อง มนุษย์กับการบิน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง พิสูจน์วิชาหนาเจ้า
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

มนุษย์กับการบิน

มนุษย์มีความใฝ่ฝันที่จะบินให้ได้ อย่างนกมานานแล้ว ได้มีผู้พยายามคิดค้นวิธีการต่าง ๆ เช่น หาปีกมาติดตามแขนแล้วกระพือแบบนก แต่ก็ยังไม่เป็นผล ผู้จุดประกายการบินโดยมีเครื่องช่วย คือพื้หนัง ตระกูลไรท์ ได้พยายามสร้างเครื่องร่อนขึ้นเป็นผลสำเร็จ สามารถบังคับให้ยานขึ้นลง หรือเอียงซ้ายขวาได้ ต่อมาจึงทดลองใช้เครื่องยนต์ และแสดงการบินด้วยอากาศยานที่ใช้เครื่องยนต์ควบคุมการบินได้เป็นผล หลังจากนั้น กิจกรรมด้านการบินจึงเกิดขึ้นทุกหนทุกแห่งทั่วโลก และมีผู้คิดเครื่องบินที่ขึ้นลงบนพื้นน้ำได้ โดยนำสกีใส่แทนที่ล้อของเครื่องบินที่มีปีกสองชั้น

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้มีการติดตั้งอาวุธปืน ระเบิด และ ตอร์ปิโดบนเครื่องบิน มีการออกแบบอากาศยานที่เป็นมาตรฐานและ พัฒนาความเร็วของเครื่องบินมากขึ้น จนสามารถสร้างเครื่องบินที่บินได้ด้วยความเร็วเหนือความเร็วของเสียง

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้ผลิตเครื่องบินเพื่อใช้ในการพาณิชย์ ช่วยย่นเวลาการเดินทาง และกลายเป็นส่วนหนึ่งของการคมนาคมไปแล้ว ประเทศไทยมีสายการบินไทยหลายสายรับส่งผู้โดยสารทั้งในประเทศและระหว่างประเทศทั่วโลก